NICOLAUS DE LYRA

Österreich (Admont ?), 3. Viertel 15. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25882
Copyright: Admont, Benediktinerstift

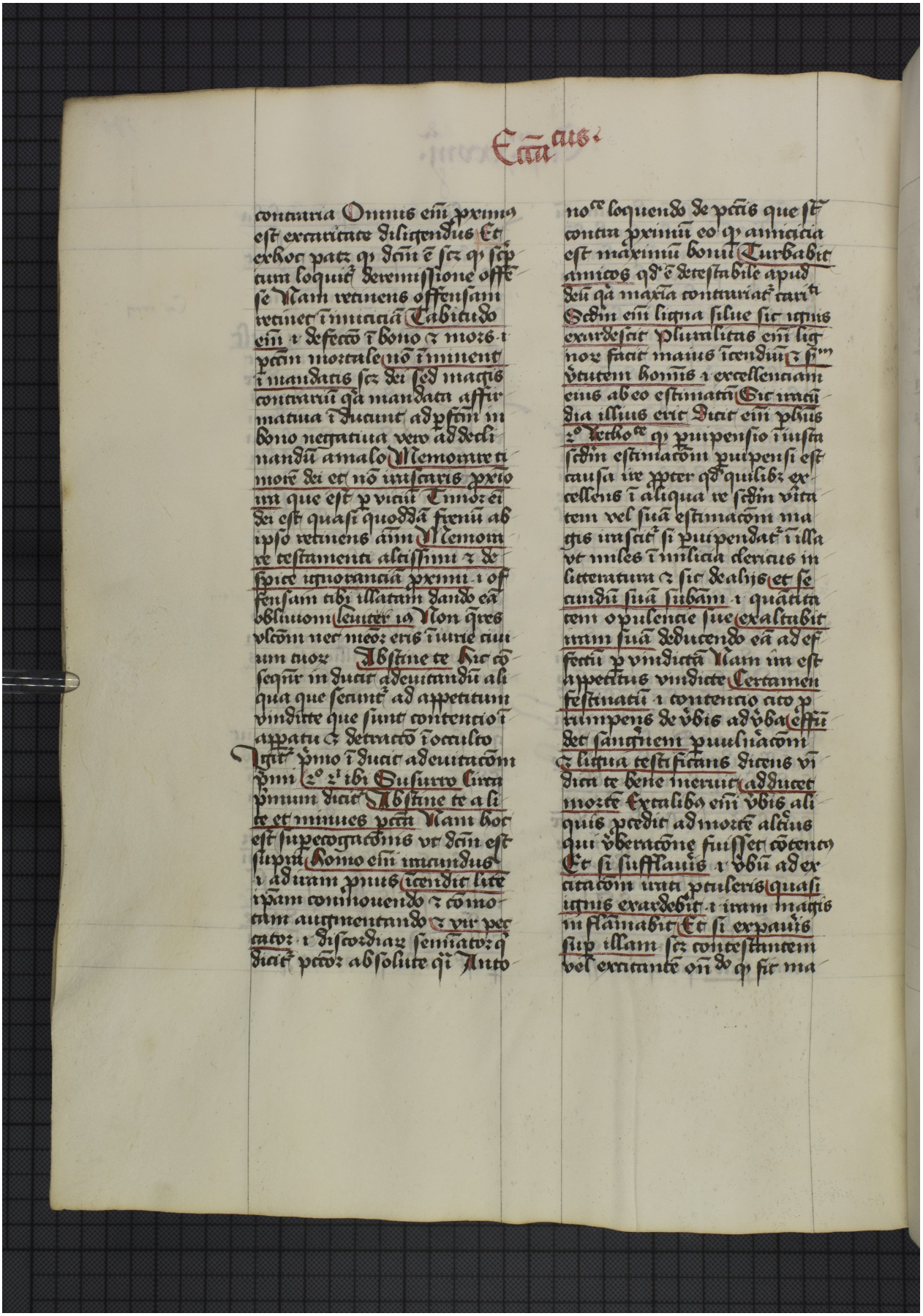

Ecclesiastes.

contraria. Omnis enim proximus
est exercitatione diligendus. Et
ecce hoc patet quia dicit esse sup
cum loquitur de remissione offe
se. Nam retinens offensam
retinet inimicitiam. Tabescendo
enim et defecto in bono et mors et
peccatum mortale non imminent
in mandatis sed dei sed magis
contrarium quia mandatum affir
matiua inducunt ad psecutionem
bono negatiua vero ad declina
ndum a malo. Memorare
morte dei et non insanaris proxi
mum que est proximi. Cum mors ei
dei est quasi quoddam frenum ab
ipso retinens animum. Memom
re testamenti altissimi et de
spice ignorantias proximi et of
fensam tibi illatam dando eam
oblivioni leuiter 10. Non quires
vlcionem nec mores eris iuste ciui
um tuorum. Abstine te. Hic con
sequitur in ducit ad euitandum ali
quia que secunt ad appetitum
vindicte que sunt contencio in
appatu et detractio in occulto.
Igitur primo in ducit ad euitacionem
primi 2° 2i ibi. Susurro. Circa
primum dicit. Abstine te a li
te et minues peccata. Nam hoc
est superogracionis vt deinde est
suprum. Homo enim iracundus
et ad iram prunus incendit lite
rpam commouendo et commo
tum augmentando et vir pec
cator et discordiam seminator qui
dicit peccator absolute qui. Auto
nomen loquendo de peccatis que sunt
contra proximum eo quia amicicia
est maximum bonum. Turbabit
amicos quod est detestabile apud
deum qui maxima contraria caritati
Sicut enim ligna silue sic ignis
exardescit. Pluralitas enim lig
nor facit manus incendium et si
virtutem hominis et excellenciam
eius ab eo estimatam. Sic inmedi
dia illius erit. Dicit enim plus
2° verbo quia propensio iusta
secundum estimacionem propensi est
causa ire propter quod quilibet ex
cellens in aliqua re secundum vita
tem vel sua estimacionem ma
gis insanit si propendat in illa
vt miles in milicia clericus in
litteratura et sic de alijs et se
cundum sua subam et quantita
tem opulencie sue exaltabit
ignem suam deducendo eam ad ef
fectum p vindictam. Nam in est
appetitus vindicte. Certamen
festinatum et contencio acto p
rumpens de verbis ad verba effu
det sanguinem pugilacionum
et lingua testificans dicens vi
dicem te bene meruit adducet
morte. Extaliba enim verbis ali
quis predit ad morte alicuius
qui verberacione fuisset contentus
Et si sufflauis in verbum ad ex
citacionem unum pruleris quasi
ignis exardebit et iterum magis
in flamabit. Et si expauis
sup illam sed contestantem
vel excitante oim de qua fit ma